

Matriculnummere vare anførte med fælles Gammelskat, saa skulde ogsaa Tiendevederlaget anføres fælles i Fortegnelsen, og at det overhovedet turde være tilstrækkeligt, at Tiendeafgiften opførtes samlet i Fortegnelsen, hvor en Tiendebyrder fremtraadte som en Enhed, naanseet om han eiede flere Matriculnummere eller kun eet, og saaledes har jeg ogsaa opfattet Lovforslaget. Men dersom dette skal være Meningen, dersom Tiendeafgiften ikke udtrykkeligt skal opføres særskilt for hvert Matriculnummer, saa vil man komme til at undergrave den Grundvold, hvorpaa de lovligt confirmerede Tiende-foreninger hvile, og derved ryste den Hjemmel, som ifølge Lovforslaget skal have til Støtte for Ansørsen af Tiendeafgiftens Størrelse. Forholdet er nu saaledes, at en Tiende-eier, hvad enten hans Korrutiende svares in natura eller efter Capitelstarten, meget godt kan for Tienden, om end Tiendebyrderen eier flere Matriculnummere, beregne ethvert særskilt Matriculnummer for sig, derpaa lægge dem sammen og paa Tiendeopkrævningslisten anføre Tiendebyrderen for det samlede Beløb; men bliver der Tale om nogen Deling eller Udparcellering af et Matriculnummer, er det ganske nødvendigt, at man har dem særskilt opførte, thi dersom dette ikke er Tilfellet, saa forrykkes, som sagt, Grundlaget for den confirmerede Tiendeaccord. Jeg skal søge at gjøre dette tydeligt ved et Exempel. Dersom man f. Ex. tænker sig, at en Mand besidder en Eiendom paa 1 Td. Hartkorn og af denne skal svare en Tiendeafgift af 8 Skpr. Byg, og man dernæst tænker sig, at han tilkøber sig en Parcel fra en anden Eiendom ogsaa paa 1 Td. Hartkorn, hvoraf han kun svarer 4 Skpr. Byg pr. Td., og lægger denne Parcel til sin Eiendom, og at der da skal foretages en Deling af et af disse Matriculnummere, enten ved Udskiftning eller ved Udparcellering, saa vil, dersom man siger, at de 2 Tdr. Hartkorn, som hvile paa begge Matriculnummere, skulle forholde sig til den hele Tiendeafgift, som er 12 Skp. Byg, ligesom Parcelen af det ene Matriculnummer forholder sig til det Tiendevederlag, som efter dette Forhold skal paahvile det, følger deraf være, at man omsfordeelte Tiendebyrden mellem begge Jordlodder lige stik imod Tiendeaccorden; thi dersom

det var den tilkjøbte Parcel, den, jeg nævnte sidst, man deelte lige, saaledes at der kom 4 Skpr. Hartkorn paa hvert af Stykkerne, saa vilde disse 4 Skpr. Hartkorn faae 3 Skpr. Byg i Tiende at svare, medens de, naar man holdt sig den confirmerede Tiendeaccord efterrettelig, kun kunde komme til at svare 2 Skpr. Byg. Jeg har derfor troet at burde stille Endringsforslaget, og jeg skal overlade til Thinget at afgjøre, hvorvidt det maatte finde, at det i Lovforslagets § 2 er udtalt, at Tiendevederlaget paa Fortegnelsen særskilt skal opføres for hvert Matriculnummer; er det saa, staaer det jo til Thinget at forkaeste mit Forslag.

Jeg tillod mig endvidere ved Sagens første Behandling at henlede Opmærksomheden paa nogle andre Punkter i Lovforslaget, som jeg fandt mindre correcte, men hvorom jeg imidlertid ikke har fundet Anledning til at stille noget Endringsforslag, da de, efter mit Begreb, ikke have nogen praktisk Betydning. Jeg skal endnu kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at forsaavidt jeg ved første Behandling af denne Sag foreslog, at de Attester om Tiendevederlaget, som bruges ved Udskiftninger, skulde udsærbiges fra Amtstuerne uden Betaling, da ffete det kun under den Forudsætning, at Amtsforvalterne vilde blive Oppebørselsbetjente for Tiendeindbetalingen til den geistlige Rønningsfond, og at de vilde modtage Betaling for dette deres Arbeide, og at der under denne Betaling kunde indbefattes Betalingen for disse Attester; men da jeg af den høitærede Ministers Foredrag havde hørt, at dette ikke kunde betragtes som givet, kunde det ikke falde mig ind at stille noget Forslag i den Henseende. Den Omstændighed, som væsentligt bevægede mig, til at udtale mig for, at disse Attester skulle gives uden Betaling, var den, at det forekom mig ubilligt, at man her vilde lægge en Skat, en ny Byrde, over paa Tiendebyrderne, som de ikke hidtil have høvt, og hvorfor de intet Vederlag faae; denne nye Byrde er rigtignok kun ringe, men det forekommer mig, at den er stor nok, naar den ikke med Rette kan siges at tilkomme Tiendebyrderne, og at man derfor bør gjøre Alt, hvad der staaer i Ens Magt, for at afvende den, naar der ikke er en absolut Nødvendighed for